

της ανωτέρω δαπάνης και η εξ αυτού του λόγου επιστροφή του 32ου λογαριασμού αυτού, είναι μη νόμιμη, ενώπιον του ότι είχε περιληφθεί τόσο στον αρχικά υποβληθέντα λογαριασμό αυτόν, όσον και στον εν συνεχεία επανυποβληθέντα και δεν είχε διαγραφεί από την Υπηρεσία και επομένως, από τις 11-07-2010, είχε ήδη παρέλθει, άπρακτη από της αρχικής υποβολής του λογαριασμού στις 11-06-2010, η αποκλειστική μηνιαία προθεσμία διόρθωσης του κονδυλίου αυτού, με αποτέλεσμα να μην είναι πλέον νόμιμη οποιαδήποτε μεταγενέστερη διόρθωση ή διαγραφή του. Στη συνέχεια επικαλούμενη η προσφεύγουσα - ενάγουσα, ότι κατά της ανωτέρω απόφασης της Διευθύνουσας Υπηρεσίας υπέβαλε την από την παρ. 1 του άρθρου 76 του ν.3669/2008, .../29-10-2010 ένστασή της, ότι η ένσταση αυτή απορρίφθηκε με την ...29-12-2010 απόφαση της αναιρεσιβλήτης, η οποία της κοινοποιήθηκε εκπρόθεσμα, στις 10-1-2011, ότι, ακολούθως, στις 21-3-2011 άσκησε νόμιμα και εμπρόθεσμα την από 16-3-2011 αίτηση θεραπείας, με την οποία συμπεροβέβαλε και την εκπρόθεσμη απόφαση της Προϊστάμενης Αρχής και ότι μετά την πάροδο, στις 21-6-2011, άπρακτης της τρίμηνης προθεσμίας για έκδοση απόφασης επί της παραπάνω αίτησης θεραπείας, άσκησε, εντός των επομένων δύο μηνών, την ένδικη προσφυγή - αγωγή της, ζήτησε, να ακυρωθούν: α) η .../26.10.2010 πράξη της Διευθύνουσας Υπηρεσίας περί επιστροφής για τρίτη (3η) φορά του 32ου λογαριασμού του εν λόγω έργου, β) η τεκμαίρομη σιωπηρή απόρριψη της ...29.10.2010 ένστασής της, ως και η εκπρόθεσμη απόφαση απόρριψής αυτής, με την ...29-12-2010 απόφαση της Προϊσταμένης Αρχής και γ) η τεκμαίρομη σιωπηρή απόρριψη της από 16.3.2011 αίτησης θεραπείας της, με σκοπό και να αναγνωρισθεί η υποχρέωση της εργοδότης αντιδίκου της να της καταβάλει τα ποσά: α) των οκτακοσίων σαράντα δύο χιλιάδων εκατό ευρώ και τριάντα τεσσάρων λεπτών (842.100,34€), πλέον ΦΠΑ, για θετικές ζημιές λόγω διακοπής εργασιών και β) των ενενήντα τριών χιλιάδων διακοσίων εξήντα ευρώ και τριάντα δύο λεπτών (93.260,32 €), πλέον ΦΠΑ, για τόκους υπερημερίας λόγω καθυστέρημένης εξόφλησής των 26ου έως και 29ου λογαριασμών, ήτοι συνολικά το ποσό των εννιάκοσίων τριάντα πέντε χιλιάδων τριακοσίων εξήντα ευρώ και εξήντα έξι λεπτών (935.360,66 €) (=842.100,34 + 93.260,32), πλέον ΦΠΑ, νομιμότοκα από 11.8.2010 (πάροδος διμήνου από την αρχική υποβολή του 32ου λογαριασμού) ή επικουρικά από την υποβολή της ένστασης ή σε δεύτερη επικουρική βάση από την άσκηση της αίτησης θεραπείας ή σε τελευταία επικουρική βάση από ασκήσεως της παρούσας μέχρι την εξόφληση. Επί της, υπό το ανωτέρω περιεχόμενο και αίτημα, προσφυγής - αγωγής αυτής, το Εφετείο δέχθηκε τα ακόλουθα, σε σχέση με τον ερευνώμενο λόγο αναιρέσεως: "...δεδομένου ότι η προσφεύγουσα στην προκειμένη περίπτωση επικαλείται ότι ο ένδικος 32ος λογαριασμός πληρωμής του έργου επανυποβλήθηκε από αυτήν για τρίτη φορά με το αριθμ. πρωτ. .../19-10-2010 έγγραφο της, ανασυνταγμένος σύμφωνα με τις παρατηρήσεις της Διευθύνουσας Υπηρεσίας, η μηνιαία προθεσμία που έχει η Διευθύνουσα Υπηρεσία για τον έλεγχο του λογαριασμού αυτού αρχίζει από την τελευταία ως άνω επανυποβολή του στις 19-10-2010, εντός της οποίας η Διευθύνουσα Υπηρεσία προέβη σε έλεγχο και διόρθωση του λογαριασμού και με την προσβαλλόμενη πράξη της .../26-10-2010 που κοινοποίησε αυθημερόν στην προσφεύγουσα, δηλαδή στην ίδια ως άνω προθεσμία, όπως είχε δικαίωμα προέβη στη διόρθωση του λογαριασμού με την περικοπή του επίμαχου ως άνω κονδυλίου". Ακολούθως, με βάση την κρίση του αυτή, το Εφετείο απέρριψε ως νόμιμη βάσιμη την προσφυγή αυτή της αναιρεσιβλήτης, κατά το μέρος της, με το οποίο η τελευταία επικαλείται την αυτοδικαιη έγκριση του επιδικού λογαριασμού, λόγω παρόδου της μηνιαίας προθεσμίας από της εκάστοτε υποβολής του, χωρίς η Διευθύνουσα

Υπηρεσία να προβεί στην διόρθωσή του και ζητούσε την εκ του λόγου αυτού ακύρωση της ανωτέρω .../26-10-2010 πράξεως της τελευταίας (Διευθύνουσας Υπηρεσίας), με την οποία περικόπηκε από τον λογαριασμό αυτό η προαναφερόμενη επίδικη δαπάνη. Με την κρίση του αυτή, το ανωτέρω Δικαστήριο της ουσίας, παρεβίασε με εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή την ουσιαστικού δικαίου διάταξη του άρθρου 53 παρ. 8 του ν. 3669/2008 και τούτο, γιατί να μην κατά την επικαλούμενη από την προσφεύγουσα και ήδη αναιρεσιβλήτου πρώτη επιστροφή, στις 9-7-2010, του εν λόγω 32ου λογαριασμού χωρίς διόρθωση ή περικοπή από την Διευθύνουσα Υπηρεσία, της περιεχόμενης σε αυτόν (λογαριασμό) επίδικης δαπάνης, δεν είχε παρέλθει μίγαν από της υποβολής του, στις 11-6-2010 και συνεπώς, κατά τις προαναφερόμενες διατάξεις, δεν μπορεί, να θεωρηθεί ότι, ως προς την επίδικη δαπάνη, είχε αυτοδικαίως εγκριθεί ο λογαριασμός αυτός, όπως προσάπτει την αιτίαση στην προσβαλλόμενη απόφαση η αναιρεσιβλήτου με το πρώτο μέρος του πρώτου από το άρθρο 559 αρ. 1(α) ΚΠολΔ λόγου αναίρεσεως, όμως, από την δεύτερη επανυποβολή του λογαριασμού αυτού από την προσφεύγουσα, στις 14-7-2010 και μέχρι την εκ νέου επιστροφή του, από την Διευθύνουσα Υπηρεσία, στις 13-10-2010, χωρίς διόρθωση ή περικοπή της δαπάνης αυτής, παρήλθε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του ενός μηνός, που ορίζεται από την ανωτέρω διάταξη και επομένως θεωρείται, ότι αυτοδικαίως εγκρίθηκε από την τελευταία (Διευθύνουσα Υπηρεσία) η επίδικη αυτή δαπάνη, με συνέπεια, η επικαλούμενη περικοπή της από την τελευταία, με την ανωτέρω προσβαλλόμενη με την προσφυγή .../26-10-2010 πράξη της, μετά την παραπάνω τρίτη επανυποβολή του λογαριασμού από την προσφεύγουσα, στις 19-10-2010, στον οποίον και πάλι περιελαμβάνετο, να είναι μη νόμιμη.

Συνεπώς, ο από το άρθρο 559 αρ. 1(α) ΚΠολΔ, πρώτος λόγος της αιτήσεως, κατά το δεύτερο μέρος του, με τον οποίον η αναιρεσιβλήτου επικουρικά προσάπτει στην προσβαλλόμενη την περί τούτου σχετική αιτίαση, είναι βάσιμος. Επομένως, κατά παραδοχή του λόγου αυτού αναίρεσεως, η ανααιρετική εμπέλευση του οποίου καθιστά αλυσιτελή την εξέταση των λοιπών λόγων αυτής, πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση αίτηση, να ανααιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να παραπεμφθεί η υπόθεση στο ίδιο Εφετείο, συντιθέμενο από άλλους δικαστές, εκτός εκείνων, οι οποίοι εξέδωσαν την αναρούμενη απόφαση, να διαταχθεί, συμφώνως προς το άρθρο 495 παρ. 4 Κ.Πολ.Δ., η επιστροφή του παραβόλου στην καταθέσασα αυτό και να καταδικασθεί η αναιρεσιβλήτη στα δικαστικά έξοδα της αναίρεσιβλήτου (άρθρα 176, 183 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναίρει την υπ' αριθμ. 316/2015 απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Πατρών.

Παραπέμπει την υπόθεση, για περαιτέρω εκδίκαση, στο ίδιο Εφετείο, το οποίο θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές, από εκείνους που εξέδωσαν την ανααιρεθείσα απόφαση. Διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου στην καταθέσασα αυτό.

Καταδικάζει την αναιρεσιβλήτη στα δικαστικά έξοδα της αναίρεσιβλήτου, τα οποία ορίζει στο ποσό των δύο χιλιάδων επτακοσίων (2.700) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 5 Μαρτίου 2018.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

και νυν Πρόεδρος Αρείου Πάγου

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 17 Απριλίου 2018.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ